

רע"פ 7192/21 - שאדי אבו עידה נגד מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון בניה

בבית המשפט העליון

רע"פ 7192/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: שאדי אבו עידה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון בניה

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 17.10.2021 בתיק עפמ"ק
33171-09-21 שניתן על ידי כב' השופט אלון אינפלד;
בקשות לעיכוב ביצוע צו הריסה

בשם המבקש: עו"ד אמון עזיז

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' אינפלד) בעפמ"ק
33171-09-21 מיום 17.10.2021, בגדרה נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב'
השופט י' עטר) בבצה"מ 53301-06-20 מיום 30.8.2021.

1. ביום 24.5.2020 הוצא צו הריסה מנהלי כנגד מבנה מגורים שהקים המבקש. ביום 22.6.2020 ביקש
המבקש לבטלו, ובדיון מיום 31.12.2020 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה הבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי
תידחה, וניתן יהיה לבצע עד ליום 15.5.2021. המבקש הגיש מספר בקשות לעיכוב ביצוע. תחילה עוכב הביצוע כך
שהמבקש הורשה לבצע הריסה עצמית עד ליום 20.5.2021, וככל שזו לא תבוצע נקבע כי על המשיבה לבצע את הצו
עד ליום 20.7.2021. בקשה נוספת לעיכוב ביצוע נדחתה.

2. חרף דחיית בקשתו הקודמת, ביום 11.7.2021 הגיש המבקש בקשה נוספת בה עתר למתן ארכה למועד ההריסה העצמית וכן בקשה לעיכוב ביצוע הצו. ביום 2.8.2021, בטרם ניתנה החלטה בבקשה זו, הגיש המבקש בקשה נוספת בה ביקש מבית משפט השלום לקבוע כי פקע תוקפו של צו ההריסה המנהלי, משלא בוצע עד ליום 20.7.2021.

3. בית משפט השלום דחה הן את בקשת עיכוב הביצוע הנוספת והן את הבקשה להצהרה על בטלות צו ההריסה המנהלי.

אשר לבקשה לעיכוב ביצוע, מצא בית משפט קמא כי סעיף 254ט(ד)(2) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה) קובע כי בית המשפט לא מוסמך להיעתר לבקשה מלכתחילה.

אשר לבקשה להצהרה על בטלות צו ההריסה המנהלי, עמד בית המשפט על כי סעיף 222(ב) לחוק התכנון והבניה קובע כי משהוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה, והבקשה נדחתה, יש לבצע את צו ההריסה המנהלי בתוך 60 ימים ממועד החלטת בית המשפט בדבר דחיית הבקשה. עם זאת, בית המשפט הורה, לפני משורת הדין, כי ביצעו צו ההריסה יעוכב עד ליום 3.10.2021, וככל שהמבקש לא יבצע הריסה עצמית עד למועד זה, תהא המשיבה רשאית לבצעו עד ליום 3.12.2021.

4. המבקש ערער על ההחלטה ביחס לבקשתו להצהיר על בטלות צו ההריסה המנהלי בלבד. בית המשפט המחוזי דן בערעור כאילו היה ערעור בזכות על החלטה בבקשה לביטול צו הריסה לפי סעיף 228 לחוק התכנון והבניה, ודחה אותו לגופו. בית משפט קמא עמד על כך שבקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי היא בקשה לדחות את המועד הראשון לביצועו של הצו על ידי הרשות, וכי כל בקשה לעיכוב ביצוע מובילה לחידושם של 60 הימים בהם רשאית הרשות לבצע את צו ההריסה. משכך, מצא בית המשפט כי צו ההריסה המנהלי נותר על כנו, ומרוץ 60 הימים לביצוע ההריסה החל ביום 3.10.2021. כן הטיל בית משפט קמא על המבקש הוצאות משפט בסך 5,000 שקלים.

5. המבקש מיאן להשלים עם החלטה זו. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני. בבקשתו, טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה משפטית עקרונית, באשר לפרשנותו של סעיף 222 לחוק התכנון והבניה, ובכל הנוגע לאופן בו יש למנות את 60 הימים העומדים למשיבה לביצוע צווי הריסה מנהליים. כן טוען המבקש כי היה מקום להתחשב בנסיבות אישיות שונות שלו ושל משפחתו, לרבות עובדת היות אשתו בהיריון, וקיומו לכאורה של הליך הסדרה תכנוני באזור מגוריו.

יוער, כי בד בבד עם בקשת רשות הערעור הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע זמני. זמן קצר לאחר הגשת בקשות אלה, הגיש המבקש בקשה נוספת, למתן עיכוב ביצוע בהול, בה נטען כי נמסר לו שבכוונת המשיבה לקיים את צו ההריסה לאלתר, עוד היום.

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, וכן בבקשת עיכוב הביצוע הזמני שהוגשה עמה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעלים שאלה בעלת חשיבות משפטית או

ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או אם קיים חשש כי דחיית תגרום לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5529/21 להואני נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה 'לב הגליל' (12.8.2021)). חרף ניסיון המבקש לשוות לבקשתו אצטלה עקרונית, לא מצאתי כי היא חורגת מענייני הפרט. כך גם לא מצאתי כי נגרם למבקש כל עיוות דין או אי צדק מהותי. בזאת די כדי לדחות את הבקשה.

8. למעלה מן הצורך, אעיר כי בדין נדחתה טענת המבקש לעניין פרשנות סעיף 222 לחוק התכנון והבניה.

9. סעיף 222(ב) לחוק התכנון והבניה קובע כי צו הריסה מנהלי יבוצע בתוך 60 ימים. ואולם, סעיף 222(ב)(2) מוסיף ומציין כי מקום בו הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי, וזו נדחתה, יבוצע צו ההריסה המנהלי בתוך 60 ימים ממועד החלטת בית המשפט בדבר דחיית הבקשה. ברי, כי מי שהגיש בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה אינו יכול להיבנות מאי ביצוע הצו על ידי הרשות כל עוד לא הוכרעה בקשתו, וכך גם בנסיבות ענייני של המבקש, וכפי שציין בית המשפט קמא (עמ' 9, שורות 13-17),

10. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא, מתייתרות הבקשות לעיכוב ביצוע זמני שהוגשו עמה.

11. ענייני של המבקש סווג בנט המשפט תחת "איסור פרסום". הצדדים יודיעו לבית משפט זה עד ליום 28.10.2021 בשעה 12:00 האם יש מניעה מפרסום שמו של המבקש בהחלטתי זו.

ניתנה היום, כ"א בחשוון התשפ"ב (27.10.2021).

ש ו פ ט